

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Sigerstæd. (Af Axels Drape.)

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Sigerstæd. (Af Axels Drape.)", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1409. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1824_401-txt-root.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Sigerstæd.

(Af Axels Drape.)

Ferunt puellam post fata diu conspectam noctibus ad ignem sedere, cæsariemqve comere, et in hunc usque diem durare visionem.

Krantzius.

- 1 Hr. Axel han rider fra Roskild By,
Hvi færdes den Herre saa silde?
I Roskild han fandt ikke Natte-Ly,
Og Gildet ham hugede ilde,
Hvor Giæsterne skiænked sig selv med Blod,
Og bænked i Støvet den Herre god!**Danmarks Krønike, 3die Deel, S. 186-89.*
- 2 Hr. Axel han kommer til Sigerstæd,
I Fjennesløv hviler Fru Inge,
Han sporer sin Ganger, den Helt uræd,
Ei mere den mægter at springe,
Han iler saa saare, som sagt det var:
I Fjennesløv finder du *Valdemar!*
- 3 Hr. Axel han meier et Skaar med Sværd,
Med Skriften sig selv han betvinger.
1410Den Ridder han er ei en Bønne værd,
Som ynkes ei over sin Springer,
Han klapper den Raske, af Skum saa hvid:
Gud unde os begge en bedre Tid!
- 4 Det er i den hellige Laurents-Nat,
Navnkundig af Dannemænds Kvide,
Af Dannemænds Trøst: den er ei forladt
Som vover paa Himlen at lide **Danmarks Krønike, 3die Deel, S. 71-73.;*
Det mindes Hr. Axel, da seer han Syn,
Der lege som Drømme, og slaae som Lyn!
- 5 Der ligger en Bjelke paa Sigers-Vold,
Den haver kun sørgelig Farve,
Den laae under Mulde, fra Heden-Old,
Den rørde ei Plov eller Harve;
Men Bonden, som pløied den Vold i Fjor,
Han stødte paa Bjelken i Borge-Jord **Danmarks Krønike, 2den Deel, S. 122..*
- 6 Han brugde sin Plovkiep, han op den brød,
Nu kulsort den ligger til Skue,
Er selv og et Kul af den gamle Glød,
Som blussed i Signelils Stue,
Den deelde med hende en Dag fuldsur,
Thi selv var den Bjelke i Signes Bur!
- 7 1411Der ligger den Bjelke med Løndoms-Kaar,
Der sidder saa faver en Kvinde,
Med blussende Kinder og gule Haar,
Til Leg for de susende Vinde,
Thi brydes i Stormen og stærken Eg,
Det klinger dog kun som en Strænge-Leg!
- 8 Der sidder den Kvinde ved Midnats-Tid,
For hende slet Ingen er bange,
Som levende Folk er hun rød og hvid,
Og nynner paa deilige Sange;

- I Spøgelse-Timen hun færdes maa,
Paa Signe dog pege med Smil de Smaa!
- 9 Der brænder en Lue saa rosenrød,
Hvor Signelill sidder paa Tofte,
Den stiger som Blus fra klaren Glød,
Saa høit, som den slog under Lofte,
Saa høit, som der var i det Fruer-Bur,
Hvor Signelill keeg over Gladhjems Mur!
- 10 Hvor ikke man veed noget bedre Navn,
Der Nord-Lys man kalder den Lue,
I Sigerstæd hedder den *Signes Bavn*,
Som blusser hver Nat over Tue,
Men slaaer ikkun sjelden saa høit i Sky,
At deraf som Nord-Lys gaaer viden Ry!
- 11 Til Himmelen blusser den Bavn i Nat,
Saa klart var den aldrig at skue,
Hvor Signelill reder sit Haar saa glat,
Og nynner som kurrende Due;
Da Stjernerne blegned for Signes Bavn
Paa Læberne smeltede Habors Navn!
- 12 Da Signelill hørde sin Elskers Navn,
Flux Øinene spilled af Glæde,
Hun kiærlig udbredte mod ham sin Favn,
Og første Gang hørdes hun kvæde;
Hun kvad, som det klinger fra Vaar til Vaar,
Naar Sommernats-Fuglen i Lunde slaaer!
- 13 Da første Gang skaaret for Tunge-Baand
Til Sang blev det smeltende Hjerte,
Da Signelill kvad, i sin Habors Aand,
Om Kiærligheds straalende Kierte;
1412Da fandt mellem lis, i det høie Nord,
Den varmeste Tone sit Løsnings-Ord!
- 14 Hvad Signelill kvad om den Himmel-Glød,
Som trodsed de Vintere mange,
Som avled den Lue saa rosenrød,
Der giæsted de liflige Vange,
Det maa, for de Øren, hun under vel,
Den Væne gientage en Sommer-Kveld!
- 15 Hvad Signelill kvad om de Gnister smaa,
Som ulmed i Løn under Aske,
Og Dannemarks Fiender det lod forstaae,
Til Seier-Sang er de for raske,
Det høre, hvo Øre har for den Røst,
Som dæmpet gienlyder i Dværge-Bryst!
- 16 Som Sand-Høien Synker i Time-Glar,
Saa daler paa Tofte og Bavnen,
Det er nu ei længer alt som det var
Med Sommernats-Sangen og Favnen,
Hun synger om Savnet af Lys og Glød,
Om døende Gnister i Arne-Skiød!
- 17 Hun synger ei længer om Gimle-Borg,
Hvor Lys-Alfer lege Guld-Terning,
Hun synger om Oldingen Børne-Sorg,
Om Vikinge-Svig og Misgierning,
Som Havfruen sang over Lig i Havn,
Der Dannebrog strøges paa Orlogs-Stavn!
- 18 Om Skioldunge-Stammen, som har det Kaar,

- Den skal ikke visne paa Borgen,
Før maigrønne Skove imod den gaaer,
Lavmælet hun synger med Sorgen;
Thi Vikinger gjorde med Skoven Pagt,
Og fik saa med Skioldunge-Stammen Magt!
- 19 Hun synger om Slaget ved Sigerstæd,
Da Maanen det lysted at kvelde;
Hun synger om Kampen ved Susaa-Bredd,
Hvor Blomsterne brødes med Fjelde,
Hvor Vikinger trodsed, og Kvinder vandt,
Men Skioldunge-Heltens Glar udrandt! *Danmarks Krønike, 2den Deel, S. 122-26.
- 20 1413 Sigvald sidder i Aske-Krog,
Oldingen fylker paa Tofte,
Vennerne faa fra Ungdoms-Tog
Vove vil end deres Kofte,
Brynien falder dem nu for tung,
Kiærlighed ene er evig ung!
- 21 Stakket kun er det Vaaben-Brag,
Vikinger rase paa Valen,
Ravende staaer, ved det Nederlag,
Thronen i Skioldunge-Salen,
Arvingen strækker paa Bænk sig lad,
Snorker ved Klingernes Bane-Kvad!
- 22 Sukkende sidder i øde Sal
Blindfødt den gamle *Bilvise*,
Hjertet vil briste nu bradt i Kval,
Ei har det Meer at forlise;
Raabe han vilde, og mumler kun:
Sigvald! du sover af Hjertens Grund!
- 23 Vikinger rase med Ild og Sværd,
Naaden de have forsvoret,
Mørk er Natten, og Val-Brønd nær,
Dannemarks Skiold giennemboret;
Skioldungen sover alt som en Steen,
Han er en Bul uden Rod og Green!
- 24 Alting sover i Sigerstæd,
Trindt om den gamle *Bilvise*,
Slukket er Lys og Lampe med,
Lykken maae Vikinger prise;
Blod-Finken sjunger ved Valbrønd høit,
Fjennesløv By er et Blus fulddrøit!
- 25 *Siger* nedsynker paa Venne-Liig,
Slumrende i deres Midte,
Pludselig vaagner, med Angest-Skrig,
Konninge-Barnet *Gyrith*,
Alle det trænger til Marv og Been,
Vækker i Hallen da Stok og Steen!
- 26 *Sigvald* springer fra Bænken op,
Raaber, saa Væggene ryste:
Dannemark! hvor er din Kæmpe-Trop!
1414 Skal sig nu Vikinger bryste!
Trolde, som gaae mellem Træ og Bark,
Skal de nu raade den gamle Mark!
- 27 Luren hænger i Konge-Hald,
Haver paa Jorden ei Mage,
Dannemark haver ei hørt dens Gjald,
Siden i *Frodernes* Dage,
Ingen blev fundet i Daners Hjem,

- Som kunde blæse den Lur med Klem!
- 28 Skiørt er blevet det gamle Baand,
Skiold-Ungen famler i Mørke,
Sætter til Mund hvad ham faldt i Haand,
Støder i Luren med Størke;
Vikinge-Trolden da vorder ræd,
Brummer: det tordner i Sigerstæd!
- 29 Hanen galer i Morgen-Gry,
Ryster med tonende Vinger,
Luren gjalder end høit i Sky,
Lydt for hvert Øre det ringer:
Kan man af Flinten slaae Ild med Staal,
Sagtens af Daner med Bjarke-Maal!
- 30 Alle rinder det sært i Hu:
Bjarke-Maal sjunge de Døde,
Kvinder og Mænd de kappes nu,
Kappes om Æren at bløde;
Sjunge maa Fuglen i Fruer-Bur
Aldrig om Nid mod *Frodes* Lur!
- 31 Vikinge-Drotten er flygtet ræd,
Det gjør ei stolte Bærsærker,
Trodsig de fylke ved Susaa-Bredd,
Bredt under pralende Mærker,
Skiære i Skoven sig hver en Stok,
Mør vil de prygle den Bonde-Flok!
- 32 *Sigvald* drager i Marken ud,
Sær er hans Fylking at skue:
Hist en Pjaltet, og her en Prud,
Fork mellem Slynge og Bue;
Bonde-Mand! er ei til Rør og Flæg,
Som de nu voxer, din Segl for væg!
- 33 1415Stakket er ikke det Vaaben-Brag,
Alle vil døe eller vinde,
Blod gaaer i Strømme den lange Dag,
Dog er der Meer, som vil rinde.
Sværdene tyssed i Dage to,
Kæmperne alle da kom til Ro!
- 34 Silde det bliver den anden Dag,
Ei er om Fylking at tale,
Sigvald skifter med Hakon Slag,
Ei kan af Seiren de prale,
Begge de slaae med døve Sværd
Sidste-Manden af Uvens-Hær!
- 35 Solen synker i Store-Belt,
Sukkende sidder *Bilvise*,
Skioldungen sank som Skiold, som Helt,
Ham skal og Skjaldene prise,
Ak, men hvo skyder nu Skjold for Dan!
Hvad skal der blive af *Frodes* Land!
- 36 Sigerstæd-Drenge og Piger smaa,
Stimlende tæt om *Gyrithe*,
Sjunge: *vor Dronning!* her skal du staae,
Deilig paa Høi i vor Midte,
Tjene Dig vil vi, saa godt vi kan,
Skjoldunge-Dronning i Dane-Land!
- 37 Sjungende dandse i Ring de Smaa,
Lyttende sidder *Bilvise*,

Dannemark! hvisker den Ædling graa,
End har du Meer at forlise!
Hænderne folder han, rørt i Sind,
Taarerne strømme paa Gubbe-Kind!

38 *Nornerne* raade for Skib paa Strand,
Raade for Guder og Helte,
Styre, til Bedste for *Frodes* Land,
Strømmen paa Kind, som i Belte;
Gamle Bilvise det mærker glad,
Seende blev han i Taare-Bad!

39 Solen synker i Store-Belt,
(Bølgerne rødme og blaane)
Stiger af Sundet igjen som Helt,
1416Rytterne komme fra Skaane,
Vikinge-Snekken da flygter ræd,
Tryg er Gyrithe i Sigerstæd!

40 Lue! du synker i Jordens Skiød,
Dig maa jeg blegnende følge,
Atter dog stiger du rosenrød
Nyfødt som Solen af Bølge,
Og naar du stiger til Hvælving blaa,
Deilig af Sund mon Soel opstaae!

41 Hr. Axel han stander i Signes Vang
Han drømmer om kommende Dage,
Da vækker ham Fuglenes Morgen-Sang,
Sin Ganger han sporer saa fage,
Saa svøber han sig i en Sky af Støv,
Og banker paa Porten i Fjennesløv!

N. F. S. Grundtvig.